BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 276
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pagane æhereticæ contemptuur infirmitas & crux contumelia est. unde qa
p hec filius hominis addexterã di patris sessurus. & ex patru uirginis homo nat
in sua cum celi nubib est maiestate uenturus. Unde & apls eũ crucis abiecta
descripsisse & adunxit dicens. Propter qd & ds exaltauit illũ & donauit illi no
men qd ẽ sup omne nomen. ut in nomine ihu omne genu flectat cẽlestium
terrestriũ & infernorũ. & omnis lingua confitetur. quia ihc xpc ingla ẽ di pa
tris. Dixerunt autẽ omis. Tu g es filius di. Qui ait. Vos dicitis. quia ego sum. sta
responsionẽ temperat suã. ut æ uera dicat. & sermo et calumniũ ñ pateat. Galuit
enim se xpm filiũ di probare qm dicere. ut condempnandi causa tolleret. his q
qd obiciunt hoc ipsi fatentur. At illi dixerunt. Quid adhuc desideram testimo
nium. ipsi enim audiuimus de ore eius. Testimonium dñi qd ipse se xpm & filium di
dixerit meo accepimus. qd ait. Erit filius hominis sedens ad dextris uirtutis di. Et
interrogantibus. ui g es filius di. respondit. Vos dicitis qui ego sũ. Sua g se sen
tentia condempnant qui eũ morti tradunt. quẽ & oris & opis sui testimonia
dñi cognoscunt. Condempnant & arrianos qui uerba diuinę maiestatis
nuntia clarificatu iam post mortẽ nolunt intelligere. que eo uinculo ad huc
flagellato q; & irriso ipsi qui crucifixuri erant intellexere carnifices. Et sur Cap 23.
gens omnis multitudo exclamauerunt illũ ad pilatũ. Vt sermo ihu compleretur
quẽ de sua morte pdixit. Tradetur enim gentib. & illudetur. & flagellabit. & cõ
spuetur. & post qm flagellauerint occident eũ. Gentibus quippe romanis signifi
cat. Nam pilat romanus erat. eiq; iniudeã romani pfidẽ miserant. cui crucifi
gendũ tradiot dñm iudei. qui se isto m abei interfectione uelut alienos fieri
cupiunt. ñ ut ex innocentia. sed ut de mentia monstret. Cepunt autẽ accu
sare illum dicentes. Hunc inuenimus subuertentẽ gentem nrã. & prohibentẽ tributa
dari cesari. & dicentẽ se xpm regem ẽ. Arguuntur imperiti iudei qd accusantes
saluatorẽ non falso quidẽ aliqui ueri simile qd ei obiicere possint inuenunt. &
ido sicẽ marcus dixit. conuenientia testimonia non erant. Verũ ipse ut nobis pati
entię pbeat exemplum. sicẽ ante uerberatus. sic & m accusatus silet ac tacet. Pi
latus autẽ interrogauit eum dicens. Tues rex iudeorũ. At ille respondens ait. Tu dicis.
E ode uerbo pfidi quo & pncipibus sacerdotũ respondet. ut propria sententia con
dempnent. Et notandũ qd duobus dñi obiectis iudeis & qd & tributa cesari
dare prohiberet. & se xpm regem diceret. pilatus de uno regni uerbo inter
rogandũ putauit. Potuit enim fieri ut illud dñi iudiciũ qd ait. reddite cesari
quę cesaris sunt. & que di s dõ. etiã pilatũ audisse contigerit. ido q; causam
hanc quasi apũ iniudęs mendatũ nihil pendens solum hoc qd nesciebat
quesitu dignum duxerit. Ait autẽ pilatus ad principes sacerdotũ saluo &
turbas. Nihil inuenio causę in hoc homine. Hoc ẽ qd ipse pdit qm para
retur inter alia discipulis ait. Venit enim pncps hui mũdi. & in me ñ habet